

Κορυφαία Εμπειρία
Δαύιν
ΔΗΜ. Ι. ΚΟΥΙΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΥ Δ. Θ.
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΕΝ ΤΩ Γ. ΓΥΜΝΑΣΙΩ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

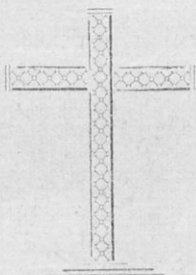
ΚΟΝΤΑΚΙΑ

ΚΑΙ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ Α' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

Ἐγκρίσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Κατὰ τὸ Ἐπίσημον Πρόγραμμα τοῦ Ὑπουργείου
τῆς Παιδείας.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ
ΜΙΧΑΗΛ Ι. ΣΑΛΙΒΕΡΟΥ

1924

ΔΗΜ. Ι. ΚΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΥ Δ. Θ.
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΕΝ ΤΩ Γ' ΓΥΜΝΑΣΙΩ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

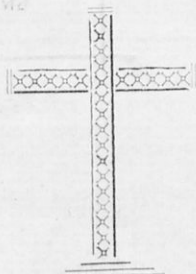
ΚΟΝΤΑΚΙΑ

ΚΑΙ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ Α' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

Ἐγκρίσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Κατὰ τὸ Ἐπίσημον Πρόγραμμα τοῦ Ὑπουργείου
τῆς Παιδείας.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ
ΜΙΧΑΗΛ Ι. ΣΑΛΙΒΕΡΟΥ

1924

Πᾶν ἀντίτυπον φέρει τὴν ὑπογραφήν τοῦ συγ-
γραφέως καὶ τὴν σφραγίδα τῶν ἡμετέρων καταστημάτων.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΜΙΧΑΗΛ Ι. ΣΑΛΙΒΕΡΟΥ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μιχαήλ Ι. Σαλιβερού

4. ΚΕΙΜΕΝΟΝ

εξω

εως

π

Α'.

ΚΟΝΤΑΚΙΑ ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

Τῆς Κυριακῆς τῶν Βαῦων.

Κοντάκιον ἤχος πλάγ. Β'.

Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ
Τῷ πάλῳ ἐπὶ τῆς γῆς
ἐποχούμενος, Χριστέ ὁ Θεός,
τῶν Ἀγγέλων τὴν αἰνεσίαν
καὶ τῶν παιδῶν ἀνύμνησιν
προσεδέξω, βοώντων Σοι:
Εὐλογημένος εἰ ὁ ἐρχόμενος
τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Τοῦ Πάσχα.

Κοντάκιον ἤχος πλάγ. Δ'.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες, Ἀθάνατε,
ἀλλὰ τοῦ Ἄδου καθίλθες τὴν δύναμιν
καὶ ἀνέστης ὡς νικητής,
Χριστέ ὁ Θεός,
γυναιξὶ μυροφόροις
φθεγξάμενος, Χαίρετε,
καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις

εἰρήνην δωρούμενος
ὁ τοῖς πεσοῦσι
παρέχων ἀνάστασιν.

Τῆς Ἀναλήψεως.

Κοντάκιον ἤχος β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν
καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώσας τοῖς εὐ-
ανέμοις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ,
Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
οὐδαμόθεν χωριζόμενος
ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος
καὶ βρωῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε·
Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν.

Τῆς Πεντηκοστῆς.

Κοντάκιον ἤχος πλάγ. δ'.

Ὅτε καταβάς
τὰς γλώσσας συνέχεε,
διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὑψιστος·
ὅτε τοῦ πυρός
τὰς γλώσσας διένειμεν,
εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε.
Διὸ συμφώνως δοξάζομεν
τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

Τῆς ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

(14 Σεπεμβρίου)

Κοντάκιον ἤχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως
τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ
τοὺς οἰκτιρμούς Σου δώρησαι,
Χριστέ ὁ Θεός.
Εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου
τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν,
νίκας χορηγῶν αὐτοῖς
κατὰ τῶν πολεμίων.
Τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν,
ὄπλον εἰρήνης,
ἀήττητον τοόπαιον.

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(25 Δεκεμβρίου)

Κοντάκιον ἤχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον
τὸν ὑπερούσιον τίκτει,
καὶ ἡ γῆ τὸ σπῆλαιον
τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει.
Ἄγγελοι μετὰ ποιμένων δοξολογοῦσι
μάγοι δὲ μετὰ ἀστέρος ὁδοιποροῦσι
δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη
παιδίον νέον
ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Τῆς Περιτομῆς καὶ τοῦ Ἀγίου Βασιλείου.

(1᾽ Ιανουαρίου).

Κοντάκιον ᾠχος γ'.

Ὁ τῶν ὅλων Κύριος
περιτομὴν ὑπομένει
καὶ βροτῶν τὰ πταίσματα
ὥς ἀγαθὸς περιτέμνει·
δίδωσι τὴν σωτηρίαν σήμερον κόσμῳ,
χαίρει δὲ ἐν τοῖς ὑψίστοις καὶ ὁ τοῦ Κτίστου
ιεράρχης καὶ φωσφόρος,
ὁ θεὸς μύστης
Χριστοῦ Βασιλεὺς.

Τῶν Θεοφανέων.

(6᾽ Ιανουαρίου)

Κοντάκιον ᾠχος δ'.

Ἐπεράνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ
καὶ τὸ φῶς Σου, Κύριε,
ἐσημειώθη ἐρ' ἡμᾶς
ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς Σε·
ἦλθες, ἐφάνης
τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Τῆς Μεταμορφώσεως.

(6 Αὐγούστου)

Κοντάκιον ἤχ. βαρύς.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης
καὶ ὡς ἐχώρουν
οἱ Μαθηταί Σου τὴν δόξαν Σου,
Χριστὲ ὁ Θεός,
ἐθεάσαντο,
ἵνα, ὅταν Σε ἴδωσι σταυρούμενον,
τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον,
τῷ δὲ Κόσμῳ κηρύξωσιν
ὅτι Σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς
τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Β'.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΜΕΓ. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Τροπάριον τοῦ Νυμφίου.

Ἦχος πλάγ. δ'.

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται
ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός·
καὶ μακάριος ὁ δούλος,
ὃν εὐρήσει γρηγοροῦντα·
ἀνάξιος δὲ πάλιν,
ὃν εὐρήσει ῥαθυμοῦντα.
Βλέπε οὖν, ψυχὴ μου,
μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῆς,
ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς
καὶ τῆς βασιλείας ἐξω κλεισθῆς.
Ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα·
Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος εἰ ὁ Θεός,
δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου,
σῶσον ἡμᾶς.

Κάθισμα α'.

ἦχος α'.

Τὰ πάθη τὰ σεπτά,
ἡ παροῦσα ἡμέρα
ὥς φῶτα σωτικά
ἀνατέλλει τῷ κόσμῳ·
Χριστὸς γὰρ ἐπείγεται
τοῦ παθεῖν ἀγαθότητι·
ὁ τὰ σύμπαντα
ἐν τῇ ὁρακί περιέχων
καταδέχεται
ἀναρτηθῆναι ἐν ξύλῳ,
τοῦ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Κάθισμα γ'.

ἦχος πλάγ. δ'.

Τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου τὰς ἀπαρχὰς
ἡ παροῦσα ἡμέρα λαμπροφορεῖ·
δεῦτε οὖν, φιλέορτοι,
ὑπαντήσωμεν ἁσμασιν·
ὁ γὰρ Κτίστης ἔρχεται
σταυρὸν καταδέξασθαι
ἐτασμοὺς καὶ μάστιγας,
Πιλάτῳ κρινόμενος·
ἔθεν καὶ ἐκ δούλου
ῥαπιθεὶς ἐπὶ κέρρης
τὰ πάντα προσίεται,
ἵνα σώσῃ τὸν ἄνθρωπον.

Διὰ τοῦτο βοήσωμεν ;
φιλόανθρωπε Χριστὲ ὁ Θεός,
τῶν πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄρεσιν
τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει
τὰ ἄχραντα Πάθη Σου.

Τροπᾶριον τῆς Μεγ. Πέμπτης.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ μαθηταὶ
ἐν τῷ νικτῆρι τοῦ δείπνου ἐφωτίζοντο,
τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβής,
φιλαργυρίαν νεσθήσας ἐσκοτίζετο·
καὶ ἁνόμοις κριταῖς
Σέ, τὸν δίκαιον Κριτὴν,
παραδίδωσι.
Βλέπε, χρημάτων ἐραστά,
τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνη χρησάμενον·
φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν
τὴν διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν.
Ὁ περὶ πάντα ἀγαθός,
Κύριε, δόξα Σοι.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΟΙ ΥΜΝΟΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Πάντοτε μὲν, πρὸ πάντων ὁμῶς κατὰ τὰς ἑορτὰς ἐν τοῖς Ἱεροῖς ναοῖς, ὑμνοῦμεν τὸν Θεὸν καὶ τοὺς Ἁγίους Αὐτοῦ διὰ διαφόρων ὑμνων. Οἱ ὕμνοι οὗτοι εἶνε ἱερὰ ἄσματα, τὰ ὁποῖα ἐποίησαν ἱεροὶ ἄνδρες τῆς Ἐκκλησίας, οἵτινες διὰ τοῦτο καὶ ὀνομάζονται ὑμνογράφοι. Οἱ σπουδαιότεροι ἐκ τῶν ὑμνογράφων τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας εἶνε ὁ Ἐφραίμ ὁ Σύρος, ὁ Ρωμανὸς ὁ μελωδός, ὁ Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ὁ Κοσμάς, ἡ Κασσιανὴ καὶ ἄλλοι.

Ὀνόματα τῶν ὑμνων τῆς Ἐκκλησίας. Οἱ ὕμνοι τῆς Ἐκκλησίας γενικῶς ὠνομάσθησαν ἀρχῇθεν Τροπάρια ἐκ τοῦ τρόπου, δηλ. τοῦ ἤχου, καθ' ὃν ἐψάλλοντο· ὠνομάζοντο δὲ καὶ κοντάκια ἐκ τοῦ κοντοῦ, δηλ. τοῦ μικροῦ ξύλου, περὶ τὸ ὁποῖον περιετυλίσσετο ὁ πάπυρος, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἦσαν οἱ ὕμνοι γεγραμμένοι.

Βραδύτερον ὁμῶς οἱ ὕμνοι τῆς Ἐκκλησίας, ἀναλόγως πρὸς τὸ περιεχόμενον καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν, δι' ὃν ἐψάλλοντο, ἔλαβον καὶ διάφορα ὀνόματα. Οὕτω κοντάκια ἐπεκράτησε νὰ ὀνομάζωνται σύντομοὶ τινες ὕμνοι, οἱ ὁποῖοι περιέχουσι διὰ βραχέων τὴν ἱστορίαν τῆς ἑορτῆς, καθ' ἣν ψάλλονται, καὶ ἐξυμνοῦσι τὸ ἑορταζόμενον πρόσωπον ἢ γεγονός. Καθίσματα δὲ ὠνομάσθησαν τὰ τροπάρια, τὰ ὁποῖα ἐψάλλοντο μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν Καθίσματός τινος τοῦ Ψαλτηρίου.

Μεταξὺ τῶν καλλίστων ὕμνογράφων, εἵτινες ἐποίησαν κοντάκια, εἶνε ὁ Κοσμάς καὶ ὁ Ἰωάννης ὁ Λαμασκηνός.

Α.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΕΙΣ ΤΑ ΚΟΝΤΑΚΙΑ ΤΩΝ ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

Ι. Τῆς Κυριακῆς τῶν Βαῶν.

— *Πῶλος* = τὸ πουλάρι. — Ἐπογοῦμαι = φέρομαι ἐπὶ φορτηγοῦ ζώου ἢ ὀχήματος, ἐπικάθημαι, ἐπιβαίνω. — Ἡ φυσ. σειρά ἔχει οὕτω: Ἐποχοῦμενος τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, τῷ πῶλῳ ἐπὶ τῆς γῆς προσεδέξω, Χριστέ, τὴν αἴγυσιν κλπ.

— *Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ* — *τῷ πῶλῳ ἐπὶ τῆς γῆς* = ἡ προσφιλεῖς εἰς τοὺς ὕμνογράφους τῆς Ἐκκλησίας ἀντίθεσις. *Τῶν ἀγγέλων* — *τῶν παιδῶν* — ἀντιτιθεται καὶ ἐνταῦθα ἡ δόξα τῶν ἀγγέλων πρὸς τὸ ἄστημεν τῶν παιδῶν κατὰ βῆθος ὅμως ἐγκρύπτεται ὁμοιότης τις καὶ συγγένεια, διότι καὶ τὰ παιδία, ὡς πρὸς τὴν ἀθωότητα καὶ τὴν ἀγνότητα ὁμοιάζουσι πρὸς τοὺς ἀγγέλους.

— *Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ* = ὁ Χριστός, ὡς Θεός, ἀπελάμβανε τῆς δοξολογίας τῶν ἀγγέλων ἐν οὐρανῷ, καθ' ἣν στιγμὴν ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἄνθρωπος, εἰσερχόμενος ἐπὶ πύλου ὄνου εἰς Ἱερὸσόλυμα, ὕμνοлогεῖτο ὑπὸ τῶν παιδίων. Ἀνακαλέσασθαι τὸν Ἀδάμ. Ἡ λέξις Ἀδάμ ἐνταῦθα εἶνε περιεκτικὴ δηλοῦσα ὅλον τὸ ἀνθρώπινον γένος, τὸ καταγόμενον ἐκ τοῦ Ἀδάμ. — Ὁ Χριστός ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον νὰ ἐλευθερώσῃ τὸ ἀνθρώπινον γένος ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας.

— Εἶνε γνωστὴ ἐκ τῆς Ἱερᾶς Ἱστορίας ἡ θριαμβευτικὴ εἰσόδος τοῦ Κυρίου εἰς Ἱερὸσόλυμα ἕξ ἡμέρας πρὸ τοῦ σταυρικοῦ

του θανάτου. Ἡ ἀνάμνησις ταύτης ὤρισεν ἡ Ἐκκλησία νὰ ἐορτάζεται κατὰ τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, τὴν ὁποίαν ὀνομάζομεν Κυριακὴν τῶν Βαΐων, ἐκ τῶν βαΐων τῶν φοινίκων, τὰ ὅποια ἐκράτουν οἱ ὑποδεχθέντες τὸν Σωτῆρα ἐν Ἱερουσαλὴμ.

2. Τοῦ Πάσχα.

α') Καθεῖλες = (ἀέρ. β'. τοῦ καθαιρῶ) = ἐνίκησες, κατέλυσες. φθεγγόμενος = εἰπὼν, προσφωνήσας.

β') Καθεῖλες τὴν δύναμιν τοῦ Ἄδου. = ὁ Ἄδης εἶχε τὴν δύναμιν νὰ κρατῇ τοὺς τεθνεῶτας εἰς αἰώνιον θάνατον· ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς κατήργησε τὴν δύναμιν του ταύτην, ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν καὶ παρασχὼν εἰς ὅλους μας τὴν βεβαιότητα ὅτι θὰ ἀναστῶμεν καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ κοινῇ ἀναστάσει.

Γυναιξὶ μυροφόροις = αἱ γνωστὰι ἐκ τῶν Ἱερῶν Εὐαγγελίων μυροφόροι, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ μήτηρ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσή, τὰς ὁποίας, πρῶτας μετὰ τὴν ἀνάστασίν του, συναντήσας ὁ Κύριος, προσεφώνησε διὰ τοῦ «χαίρετε».

Εἰρήνην κλπ. = ὁ Σωτὴρ, φανερωθεὶς εἰς τοὺς ἐπτοημένους Ἀποστόλους, τοὺς ἐχαιρέτησε διὰ τοῦ «εἰρήνη ὑμῖν».

Πεσοῦσι κλπ. — οἱ ἐκπεσόντες ἡθικῶς· πράγματι μόνος ὁ Χριστὸς εἶνε δυνατὸς ν' ἀνεγείρῃ τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὸν βύθρον τῆς ἁμαρτίας καὶ νὰ τῷ δώτῃ τὴν αἰώνιον ζωὴν.

Τῆς Ἀναλήψεως.

α΄.) Πληρώσας = ἐκπληρώσας, πραγματοποιήσας. — ἐν δόξῃ = μετὰ δόξης, ἐνδόξως. — ἀδιάστατος = ὁ μὴ χωριζόμενος.

β΄.) Οἰκονομία = ἡ τακτοποίησις, ἡ διευθέτησις δυσκόλων πραγμάτων. Λέγεται οὕτως ἡ καλὴ λύσις, τὴν ὁποίαν εὖ-ρεν ἡ πανσοφία τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου· τὸ νὰ ἔλθῃ δηλ. εἰς τὸν κόσμον ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, νὰ πάθῃ ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων καὶ νὰ σώσῃ αὐτοὺς ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν. — Ἐνώσας τὰ ἐπὶ γῆς κλπ. = Διὰ τῆς σωτηρίας, τὴν ὁποίαν μᾶς ἐχάρισεν ὁ Χριστός, μᾶς ἤνωσε πρὸς τὸν ἐν οὐρανοῖς Θεόν, μᾶς ἔκαμε τέκνα τοῦ ἐπουρανοῦ πατρὸς μας.

Μένων ἀδιάστατος = Πράγματι ὁ Σωτὴρ, ὅτε ἀνελαμβάνετο εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ὑπεσχέθη εἰς τοὺς Μαθητάς του καὶ δι' αὐτῶν εἰς ὅλους τοὺς Χριστιανοὺς, ὅτι, μολοντί ὑπάγει εἰς τοὺς οὐρανοὺς, θὰ εἶνε πάντοτε, ὡς πανταχοῦ παρὼν Θεός, μαζὶ μὲ τοὺς ἀγαπῶντας Αὐτόν, προστατεύων καὶ ἐνισχύων αὐτούς.

4 Τῆς Πεντηκοστῆς.

α΄.) Ἐνότης = ἔνωσις, ὁ στενὸς σύνδεσμος. — Συμφώνως = ἀπὸ κοινοῦ, ὅλοι μαζὶ.

β΄.) Ὅτε καταβάς κλπ. = ἐννοεῖ τὴν σύγχυσιν, τὴν ἐποίαν ἔφερεν ὁ Θεὸς εἰς τὰς γλώσσας τῶν ἀνθρώπων, ὅτε ἔκτιζον τὸν

Πύργον Βαβέλ, τιμωρῶν τὴν ἀλαζονείαν των· — διεμέριζεν ἔθνη·
= ἡ διαφορὰ τῶν γλώσσων εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα, κατὰ τὴν
Ἁγίαν Γραφήν, τὸν χωρισμὸν τῆς ἀνθρωπότητος εἰς ἔθνη.

Τὰς γλώσσας τοῦ πυρός = εἶναι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸ
ὅποιον, ὥπως γνωρίζομεν ἀπὸ τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων,
ὕπὸ μορφὴν πυρίνων γλώσσων κατήλθε κατὰ τὴν Πεντηκοστὴν
ἐπὶ τοὺς Ἀποστόλους.

Εἰς ἐνότητα κλπ. = Πράγματι διὰ τοῦ κηρύγματος τῶν Ἀπο-
στόλων, εἰς τὸ ἔργον ἐνισχύθησαν ὑπὸ τοῦ Πνεύματος, ἐπιτυχ-
χάνεται ἡ ἀδελφοποίησις τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἐκλείπουν τὰ μίσση,
τὰ ὅποια χωρίζουν τὰ διάφορα ἔθνη.

γ') "Οτε συνέχεε—ὅτε διένειμε = ἡ γνωστὴ ἀντίθεσις, ἡ
ἐξαίρουσα τὸ νόημα καὶ δίδουσα χάριν εἰς τὸ ὅφος· παράβαλε καὶ·
διεμέριζεν ἔθνη—ἐκάλεσεν εἰς ἐνότητα. Ἐπίσης: γλώσσας
(τῶν ἀνθρώπων) συνέχεε=γλώσσας... τὰς πυρίνους τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος).

Β. Τῆς ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ.

α') Ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ—κρεμασθεὶς ἐπὶ τοῦ Σταυ-
ροῦ, σταυρωθεὶς.=Ἐπώνυμος = ὁ λατῶν τὸ ὄνομά τινος. Τῇ
ἐπωνύμῳ σου πολιτεῖα — εἰς τὴν πολιτείαν, εἰς τὸ κράτος, τὸ
ὅποιον φέρει τὸ ὄνομά σου.—Ἐν τῇ δυνάμει—διὰ τῆς δυνά-
μεώς σου.—ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον=κατηγορού-
μενα τοῦ: τὴν συμμαχίαν.

β') *Καινὴ Πολιτεία* = τὸ νέον Πολίτευμα, τὸ Βυζαντινὸν κράτος, τὸ ὁποῖον εἶνε Χριστιανικόν, φέρει τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. *Πιστοὶ βασιλεῖς* = Οἱ αὐτοκράτορες τοῦ Βυζαντίου, εὐσεβέστατοι καὶ πιστότατοι πάντες, τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐπεκαλοῦν ο, ὅταν ἐπρόκειτο νὰ ἐκστρατεύσουν κατὰ τῶν ἀπίστων.

γ') Εἶνε γνωστὴ ἀπὸ τὴν ἱστορίαν ἡ ἐκστρατεία τοῦ Ἡρακλείου κατὰ τῶν Περσῶν, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἔλαβε τὸν Τίμιον Σταυρόν, καὶ ἡ βψωσις τοῦτου ἐν Ἱεροσολύμοις.

6. Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

α'). *Ὑπερούσιος* = ὁ ἀνώτερος τῆς οὐσίας, τῆς ὕλης, ὁ αὐλός, ὁ πνευματικός.

Ἀπρόσιτος = ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον δὲν δύναται τις νὰ φθάσῃ, ἀπροσπέλαστος. — *Παῖδιον νέον* = ἔχει θεσιν κατηγορουμένου εἰς τὸ : «ὁ πρὸ αἰῶνων Θεὸς = ὁ αἰώνιος Θεὸς ἐγεννήθη ὡς παῖδιον νέον.

β'). *Ἡ Παρθένος* = ἡ Θεοτόκος. — *Τὸ σπήλαιον* = τῆς Βηθλεέμ, ἐνθα ἐγεννήθη ὡς ἄνθρωπος ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου.

γ'). *Ἄξιαι σημειώσεις* εἶνε αἱ ἀντιθέσεις : τικτεῖ — τὸν ὑπερούσιον, προσάγει τὸ σπήλαιον — τῷ ἀπροσίτῳ ἄγγελοι — μετὰ παιμένων· ὁ πρὸ αἰῶνων Θεός — παῖδιον νέον.

— Τὸ κοντάκιον· τοῦτο, ὃν ἐκ τῶν ἀριστουργημάτων τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας ποιήσεως, ἐποίησεν ὁ κορυφαῖος τῶν Ὑμνογράφων τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Ῥωμανός. Εἶνε δὲ τὸ προοίμιον

μίας υπερέχου σειρας ὕμνων, τοὺς ὁποίους ἐποίησεν ὁ Θεὸς οὗ-
τος ποιητὴς διὰ νὰ ἐξυμνήσῃ τὴν γέννησιν τοῦ Σωτῆρος.

Τῆς Περιτομῆς καὶ τοῦ ἁγίου Βασιλείου.

α') Βροτός = θνητός, φθαρτός = ὁ ἄθρωπος. — Περι-
τέμνω = περικόπτω, ἀπεκόπτω, ἀραιῶ — Φωσφόρος = ὁ
φέρων τὸ φῶς, φωτεινότης, τηλαυγής ἀστήρ. — Μύστης = μεμυη-
μένος, γνώστης τῶν μυστηρίων, κατηχητής.

β') Περιτομή = εἶνε ἡ γνωστὴ ἐκ τῆς Π. Δ. τελετὴ τῶν
'Ιουδαίων ἐπὶ τῶν νεογενήτων παιδων των, διὰ τῆς ὁποίας διε-
κρίνοντο οἱ 'Ιουδαῖοι ἀπὸ τοῦ 'Εθνικοῦς. — Βασίλειος = ὁ γνω-
στός μέγας τῆς 'Εκκλησίας 'Ιεράρχης, 'Επίσκοπος Καισαρείας,
τῆς ἐν Καππαδοκίᾳ.

— Περιτέμνει τὰ παίσματα = 'Αποκόπτει τὰς ἁμαρτίας τῶν
ανθρώπων. Διότι ὁ Χριστός, γενόμενος ἄνθρωπος καὶ καταδεχθεὶς
νὰ ὑποστῇ θάνατον, ὅσα ὁ Μωσαϊκὸς Νόμος διέτασσε διὰ τοὺς ὑπὸ
τὴν ἁμαρτίαν ἄνθρώπους, ἔσωσε τὸν κόσμον. Λίαν προσφυῶς ὁ
ἱερὸς ὁμολογράφος συνδυάζει ἐν τῷ προκειμένῳ τροπαρίῳ τὰς δύο
μεγάλας ἐορτάς, τὴν τῆς περιτομῆς τοῦ Κυρίου καὶ τὴν τοῦ Μεγ.
Βασιλείου, καὶ παριστᾷ τὸν ἅγιον ἐν οὐρανοῖς χαίροντα διὰ τὴν
περιτομὴν τοῦ Κυρίου.

Τῶν Θεοφανείων.

α'.) Ἐπιφαίνομαι = ἀνατέλλω, ἐμφανίζομαι, παρουσιάζομαι ἀπροσδοκήτως. — ἐσημειώθη = ἐφανερώθη διὰ θαύματος σημείου, μεταφ. = θαῦμα. — Ἐπίγνωσις = ἡ ἀσφαλής, ἡ ἡ βαθεῖα καὶ βεβαία γνῶσις. — ἀπρόσιτος = ὁ ἀπροσπέλαστος, ἐκεῖνος, τὸν ὅποιον δὲν εἰσπορεῖ τις νὰ φθάσῃ.

β'.) Ἐπεφάνης = ὁ Χριστὸς ἀπὸ τῆς Βαπτίσεώς Του ἐφανερώθη, ὥπως γνωρίζομεν ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιον, ὅτι ἦτο Θεός, τὸ δεύτερον πρόσωπον τῆς Ἁγίας Τριάδος· τότε τὸ πρῶτον ἐφανερώθη τελείως καὶ σαφῶς ἡ θεία τοῦ Σωτῆρος ὑπόστασις, διὸ καὶ ἡ παρούσα ἐορτὴ λέγεται Θεοφάνεια.

Ἐν ἐπίγνώσει = διότι πράγματι, κατόπιν τῆς κατὰ τὴν Βάπτισιν τοῦ Κυρίου φανερώσεως τοῦ μυστηρίου τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἔχομεν ἀσφαλῆ καὶ ὀρθὴν γνῶσιν τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Μονογενοῦς Αὐτοῦ Υἱοῦ.

Τῆς Μετεμορφώσεως.

α'.) Ὡς ἐχώρουν = ὥπως ἠδύναντο. — ἵνα . . νοήσωσι = διὰ νὰ κατανοήσουν ὅτι τὸ πάθος κλπ. — ἀπαύγασμα = ἡ ἀπὸ τινος ἐκπεμπομένη λάμψις, ἡ ἀνταύγεια.

β'.) Ὡς ἐχώρουν· διότι οἱ μαθηταί, ὡς ἄνθρωποι, δὲν ἠδύναντο νὰ ἴδουν τὴν Θεῖαν Οὐσίαν πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· διὰ τοῦτο καὶ ὁ Σωτὴρ μετεμορφώθη, δηλαδὴ θεῖαν δόξαν περι-

βλήθη, ἐνώπιον τῶν μαθητῶν του, οἵτινες τοιοῦτοτρόπως εἶδον τὴν θεότητα τοῦ Θεοῦ των Διδασκάλου, ὥπως τοῖς ἦτο ἀνθρωπίνως δυνατόν.

Ἀπαύγασμα τοῦ Πατρὸς· ἐν τῇ Κ. Δ. λέγεται τοιοῦτοτρόπως ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, διότι εἶνε ὁμοούσιος μὲ τὸν Πατέρα, ἀληθῶς «Φῶς ἐκ φωτός».

γ'.) Τὸ παρὲν κοντάκιον μᾶς δεικνύει τὸν λόγον, διὰ τὸν ὅποσον ὁ Κύριος μετεμορφώθη ἐνώπιον τῶν μαθητῶν Του· οὗτος δ' εἶνε : ἵνα πεισθέντες περὶ τῆς θεότητος τοῦ Διδασκάλου των, κατανοήσουν ὅτι ὁ σταυρὸς καὶ τὰ πάθη Του ἦσαν ἐκούσια, καὶ τὴν πίστιν των ταύτην περὶ τῆς θεότητος τοῦ Χριστοῦ διακηρύξουν εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Λέγεται ούτως ἡ ἑβδομάς ἡ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα. Διότι πράγματι κατ' αὐτὴν ἡ Ἐκκλησία μας τελεῖ τὴν ἀνάμνησιν τῶν μεγίστων γεγονότων, τὰ ὅποια ἔλαβον χώραν διὰ τὴν ἀνθρωπίνην ἱστορίαν· ἡ θριαμβευτικὴ ἐμφάνισις τοῦ Σωτῆρος εἰς Ἱερουσόλυμα καὶ τὸ «Ῥοσαννά» τῶν νηπίων· αἱ μεγαληγόροι καὶ αἰώνιοι διδασκαλαὶ Του πρὸς τοὺς Ἰουδαίους καὶ ἰδίως πρὸς τοὺς μαθητάς Του ὁ Σταυρὸς καὶ τὸ θεῖον Πέθος, διὰ τοῦ ὅποιο ἡλευθερώθη ὁ κόσμος ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας· τέλος ἡ ἀνάστασις τοῦ Κυρίου, ἀπὸ τῆς ὁποίας νέα ζωὴ ἐξεπήγαγε διὰ τὴν ἀνθρωπότητα πάντα ταῦτα «τὰ ὑπάρχοντα ἐν αὐτῇ ἡμῖν ἀγαθὰ μεγάλα καὶ ἀπόρρητα τυγχάνει».

Ἡ ὁμολογία τῆς Ἐκκλησίας μας ἀφιέρωσε διὰ τὰς Ἀκολουθίας τῆς Μεγάλης ἑβδομάδος τοὺς γλυκυτέρους καὶ ὑψηλοτέρους ὕμνους.

Τροπᾶριον τοῦ Νυμφίου.

α΄.) Γρηγορ δ = εἶμαι ἄγρυπνος, ξύπνιος· ἐνταῦθα μεταφορικῶς = εἶμαι πνευματικῶς καὶ ψυχικῶς ἔτοιμος. — ῥαθυμῶ = ἀδιαφορῶ, μένω ἄργός, νωθρός· ἐνταῦθα κεῖται μεταφορικῶς ἐπὶ ἠθικῆς σημασίας. — κατενεχθῆς = ἄρ. τοῦ : καταφέρομαι· φέρομαι πρὸς τὰ κάτω, κλίνω, ἡττῶμαι. — ἀνανήφω = ἐξεγείρομαι ἀπὸ τὸν λήθαργον· ἐπὶ ἠθικῆς σημασίας.

β΄.) Ὑπνος = ὁ πνευματικὸς ὕπνος, τὸν ὁποῖον φέρει ἡ ἁμαρτία εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν κάμνει ἠθικῶς ἀκίνητον καὶ νεκράν.

Τῆς βασιλείας· ἐνν. τοῦ Θεοῦ· εὐτὼ λέγεται ἡ μέλλουσα αἰὼνία καὶ πανευδαίμων πλησίον τοῦ Θεοῦ ζωή.

— Ἀλληγορικώτατα ὁ ἱερὸς ὁμνογράφος, λαμβάνων ἀφορμὴν ἐκ τῆς παραβολῆς τῶν δέκα παρθένων, παριστᾷ τὸν Χριστὸν νυμφίον τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν, ἐρχόμενον εἰς ἄγνωστον ὥραν· καὶ συνιστᾷ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν νὰ εἶνε πάντοτε ἔτοιμος ἵνα, ὅπως αἱ φρόνιμοι παρθένοι τῆς παραβολῆς, ὑποδεχθῇ νήφουτα καὶ ἐν ἀρετῇ τὸν Χριστὴν καὶ ἀπολαύσῃ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Κάθισμα α΄.

α.) Σεπτὸς = σεβαστός, ἱερὸς, ἅγιος. — Ἐπείγομαι = σπεύδω, ἔρχομαι προθύμως. — ἀγαθότης = δοτ. τοῦ αἰτίου εἰς τὸ : πα-

θεῖν — τοῦ σῶσαι· δεικνύει τὸν σκοπὸν = διὰ νὰ σώσῃ.

β.) Τὰ πάθη = ἐνν. τοῦ Χριστοῦ· λέγονται οὕτω ὅλα, ὅσα ὁ Σωτὴρ κατεδέχθη νὰ πάθῃ, διὰ τὴν σωτηρίαν μας, ἦτοι : ἡ ἀγωνία ἡ πρὸ τῆς συλλήψεως, ἡ σύλληψις καὶ οἱ προπηλακισμοί, ἡ ἐνέριος δίκη, οἱ ἐμπυτισμοί, τὰ βραπίσματα, ὁ ἀκάνθινος στέφανος, τέλος· δὲ αὐτὸς ὁ σταυρικὸς θάνατος.

Ἡ παροῦσα ἡμέρα = ἡ Κυριακὴ τῶν Βαΐων, καθ' ἣν εἰσηλθε τὸ τελευταῖον ὁ Σωτὴρ εἰς Ἱεροσόλυμα διὰ νὰ πάθῃ ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ περιέχων ἐν τῇ δρακί κλπ. = διότι ὁ Χριστός, ὡς ἄπειρος Θεός, τὰ σύμπαντα ὡς ἄθυρμά τι περιλαμβάνει· ἐντὸς τῆς παλάμης του· ἀξία παρατηρήσεως εἶνε ἡ ἀντίθεσις : ὁ περιέχων κλπ. — ὁ ἄπειρος Θεός — καταδέχεται νὰ σταυρωθῇ ὡς ἔσχατος τῶν κακῶν.

Εὐλὸν = ἐνν. τοῦ Σταυροῦ. Οὕτω διὰ τῆς θυσίας, τὴν ὁποίαν διὰ τοῦ Σταυρικοῦ 'Του θανάτου ὁ Σωτὴρ προσέφερεν, ἔσωσεν ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ αἰωνίου θανάτου.

Κάθισμα γ'.

α.) Ἀπαρχαὶ = αἱ ἀρχαί, (τὰ πρῶτα προϊόντα). — Λαμπροφορεῖ = φωτίζει· λαμπρῶς, ὡς τηλαυγές τι καὶ λαμπρὸν φῶς φέρει. — Ὑπαντήσωμεν = ὡς προὑπαντήσωμεν. — Ἐτασμός = βα· ανιστήρια. — μᾶστιγας = ματιγώσεις. — Πιλάτω = τὸ ποιητικὸν αἶτιον τοῦ κρινόμενος· — κρινόμενος — δικαζόμενος· — κόρρη = κορυφή, κρόταφο· ἐπὶ κόρρης τύπτω· βραπίζω· — προσιέμαι = στέργω, δέχομαι, ἀνέχομαι· — ἄχραντος = ἀμόλυγτος, ἅγιος· — ἐν πίστει = μὲ πίστιν.

β'.) Ὁ ἱερός ὑμνογράφος μᾶς προτρέπει ἐν τῇ τροπαρίῳ τούτῳ νὰ προὑπαντήσωμεν τὸν Κύριον ἐρχόμενον, ἵνα ἐκουσίως πάθῃ ὑπὲρ ἡμῶν· ἀναφέρεται δὲ κυρίως εἰς τὰ συμβάδντα κατὰ τὴν δίκην τοῦ Σωτῆρος.

Ραπισθεὶς ἐπὶ κόρυς = ἔσχατον καὶ θεῖον δείγμα τῆς μαρτυρίας καὶ ἀγαθότητος τοῦ Σωτῆρος ἀναφέρει ὁ ποιητὴς τὴν πραΰτητα καὶ ἀγαθωσύνην, μὲ τὴν ὁποίαν ὁ Σωτὴρ ὑπεῖχθη (τὸ ἀνιερὸν ῥάπισμα, τὸ ὁποῖόν ὁ δοῦλος κατέφερε κατὰ τοῦ ἀρχαίου τοῦ προσώπου Του.

Τροπάρειον τῆς Μεγ. Πέμπτης.

α'.) *Δυσσεβῆς* = ἀσεβής, ἄθεις — *φιλαργυρίαν νοσήσας* = καταληφθεὶς ἀπὸ τὴν νόσον τῆς φιλαργυρίας — *ἀνομος* = ὁ μὴ ἔχων νόμον, ὁ παράνομος, ὁ ἄδικος — *διὰ ταῦτα* = ἐνν. τὰ χρήματα, ἐξ αἰτίας τούτων, διὰ τὴν ἀπόκτησιν τούτων — *φρεῦγε* = ἀπέφρεγε, ἀποστράφητι.

β'.) *Ἐνδοξοὶ μαθηταί*· λέγονται οὕτως αἱ Ἀπόστολοι, διότι ὑψίστης δόξης ἡξιώθησαν μὲ τὸ νὰ νύψῃ τοὺς πόδας τῶν ὁ Σωτῆρ καὶ νὰ συμπράγουν τὸν μυστικὸν δείπνον μετ' Αὐτοῦ.

Ἐν τῷ γυπέτῳ τοῦ δείπνου = καθ' ὃν ὁ Σωτὴρ ἔνιψε τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν Του.

Ἐφωτίζοντο = διὰ τοῦ θεῖου παραδείγματος τῆς ταπεινοφροσύνης τοῦ Κυρίου, διὰ τοῦ μυστηρίου τῆς θείας εὐχαριστίας

καὶ διὰ τῆς υπερβόχου ἐκείνης διδασκαλίας, ἣν ὁ Σωτὴρ ἐδίδα-
ξεν αὐτοὺς μετὰ τὸν μυστικὸν δεῖπνον.

Βλέπε κλπ. — *Φεῦγε κλπ* — Ὁ Ἱερὸς ὕμνογράφος ἀπευθύ-
νεται πρὸς τοὺς χρηματολότρας καὶ πλεονέκτας καὶ φέρει τὸ κα-
κὸν τέλος τοῦ Ἰούδα πρὸς παραβεγματισμὸν αὐτῶν καὶ ἀποφυ-
γὴν τῆς φιλαργυρίας.

Ἀγχόνη χερσάμενον· διότι ὡς γνωστὸν ἐκ τῶν Εὐαγγε-
λίων ὁ Ἰούδας ἰδὼν ὅτι κατεδικάσθη ὁ Ἰησοῦς «ἀπελθὼν ἀπήγ-
ξατο».

Τοιαῦτα τολμήσασαν = τὴν προδοσίαν τοῦ θείου Διδχ-
σκάου.

Ὁ περὶ πάντας ἀγαθὸς = ὑμνεῖται ἡ ἀγαθότης τοῦ Σω-
τῆρος, ὅστις τόσα ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου ἔπαθε.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Α'. ΚΟΝΤΑΚΙΑ ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

<i>Τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων :</i>	
Κείμενον	Σελ. 5
Ἑρμηνεία	» 16
<i>Τοῦ Πάσχα :</i>	
Κείμενον	» 5
Ἑρμηνεία	» 17
<i>Τῆς Ἀναλήψεως :</i>	
Κείμενον	» 6
Ἑρμηνεία	» 18
<i>Τῆς Πεντηκοστῆς :</i>	
Κείμενον	» 6
Ἑρμηνεία	» 18
<i>Τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ :</i>	
Κείμενον	» 7
Ἑρμηνεία	» 19
<i>Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως :</i>	
Κείμενον	» 7
Ἑρμηνεία	» 20
<i>Τῆς Περιτομῆς καὶ τοῦ Ἀγίου Βασιλείου :</i>	
Κείμενον	» 8
Ἑρμηνεία	» 21
<i>Τῶν Θεοφανείων :</i>	
Κείμενον	» 8
Ἑρμηνεία	» 22

Τῆς Μεταμορφώσεως :

Κείμενον	Σελ. 9 ^α
Ἑρμηνεία.	» 22 ^α

Β'. ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Τροπάριον τοῦ Νυμφίου :

Κείμενον	Σελ. 10 ^α
Ἑρμηνεία	» 26 ^α

Κάθισμα α' :

Κείμενον. . ,	» 11
Ἑρμηνεία	» 27

Κάθισμα γ' :

Κείμενον.	» 11
Ἑρμηνεία	» 27

Τροπάριον τῆς Μεγάλης Πέμπτης :

Κείμενον	» 12
Ἑρμηνεία	» 28 ^α

Οἱ Ὕμνοι τῆς Ἐκκλησίας	» 15 ^α
----------------------------------	-------------------

Περὶ τῆς Μεγ. Ἑβδομάδος	» 25 ^α
-----------------------------------	-------------------

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς

Τὸν ἐλλόγιμον κ. Δημ. Κονίμουτσόπουλον,
καθηγητὴν τῶν Θεολογικῶν.

Ἀπαντῶσα ἡ Ἱερὰ Σύνοδος πρὸς τὴν ἀπὸ 5 Νοεμβρίου αἰτησὶν Ὑμῶν, δι' ἧς ὑποβάλλετε Αὐτῇ πρὸς ἔγκρισιν τὸ πόνημα Ὑμῶν «Κοντάκια καὶ Καθίσματα» διὰ τὴν Α'. Τάξιν τοῦ Γυμνασίου ἰ γνωρίζει, ὅτι, συμφθὲς τῇ ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου ἐκθέσει τοῦ παρ' Αὐτῇ Α'. Γραμματέως Ἀρχιμ. Θεοκλήτου Παναγιωτοπούλου, τοῦ Συνοδικῇ ἐντολῇ, διεξεληθέντος αὐτό, οὐδὲν περιέχεται ἐν τούτῳ τὸ ἀπᾶν πρὸς τὰ δόγματα καὶ τὴν διδασκαλίαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἡμῶν Ἐκκλησίας.

† Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος Πρόεδρος
† Ὁ Φθιώτιδος Ἰάκωβος
† Ὁ Τρίκης καὶ Σταγῶν Πολύκαρπος
† Ὁ Γυθείου καὶ Οἰτύλου Διονύσιος
† Ὁ Κορινθίας Δαμασκηνὸς

Ὁ Α'. Γραμματεὺς

«Τ. Σ.» Ἀρχιμ. Θεόκλ. Παναγιωτόπουλος

Τιμᾶται Δοκ. Β.
